

[Winnie Russell.]

også være på grund af oplevelse af andres misrøgt af dyr og de gener, der af den grund påføres andre.

Men det er nu det letteste at fremhæve generne. De bliver hørt og set, og derfor er det også let at overse den faktor, at der er nogle mennesker, der ikke alene af ensomhed, men også af andre grunde knytter sig stærkt til husdyr, og jeg forstår godt, at de kan spørge, om de ikke har krav på respekt for deres menneskelige følelser, især når de med god grund kan henvise til, at det er en gruppe, der sørger for, at deres husdyr ikke er til gene for andre.

Det er vel forståeligt, at de føler sig ilde til mode ved at skulle lide under andres skødesløshed med dyr. Mange i den gruppe har i øvrigt svært ved at formulere sig og kæmpe for deres standpunkt, men der er ingen tvivl om, at der er stærke følelser til stede. I øvrigt kan man også sige, at de organisationer, der har med denne sag at gøre, har en meget fornuftig holdning til at ville underkaste sig meget strenge regler for at få lov til at beholde deres dyr.

Når jeg alligevel, med al min sympati for dem der gerne vil have husdyr, må afvise kristeligt folkepartis forslag, kan jeg gøre det under henvisning til det, jeg sagde, da forslaget sidst var til behandling: det må være beboerdemokratiet, der afgør disse sager. Jeg var ved sidste behandling overbevist om, at forslaget var for vidtgående, og jeg er ligesom boligministeren af den opfattelse, at forslaget vil være umuligt at administrere, selv om der siden sidst er foretaget ændringer i forslaget.

Siden forslaget var til behandling sidst, har vi set resultaterne af de afstemninger, der har været vedrørende husdyrhold i beboelsejendomme på grundlag af lejelovens bestemmelser om beboerdemokrati. Her må de demokratiske spilleregler selvfølgelig overholdes, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge boligministeren, om han finder det rimeligt, at der er boligselskaber i den almennyttige boligsektor, der afgør, om blanke stemmer skal tælle som ja- eller nejstemmer. Jeg har set i pressen, at ministeren har givet udtryk for, at der er bestemmelser i loven vedrørende den almennyttige boligsektor, det er muligt man vil tage op til gennemgang og ændre, efter de erfaringer

der er gjort, og jeg går ud fra, at boligministeren her tænker på det spørgsmål, vi behandler i dag. Hvis dette er korrekt, kan jeg kun hilse et sådant initiativ med tilfredshed, og under alle omstændigheder tror jeg, det vil bringe os nærmere en tilfredsstillende løsning sammen med det cirkulære af 19. november, som boligministeren her har gjort så klart rede for.

Uanset de afvisende bemærkninger skal jeg tilsige mit partis støtte til en reel behandling af forslaget i udvalget, men mener, at med de løsninger, vi har fået, er vi kommet meget nær et godt resultat i en følelsesbetonet sag.

Hovmand (V):

Det er venstres opfattelse, at beboerne i videst muligt omfang selv må træffe afgørelse om, hvordan de ønsker deres miljø skal være, og vi mener derfor fortsat, at lejerne selv gennem vedtagelse af ejendommens husorden på demokratisk vis skal kunne afgøre, om der skal være ret til at holde husdyr.

Som mit partis ordfører gav jeg også udtryk for dette synspunkt, da det tilsvarende forslag fra kristeligt folkeparti var til behandling i tinget for knap et år siden. Venstres principielle stilling er den samme som dengang, og jeg skal derfor henvise til de bemærkninger til forslaget, som jeg kom med for et års tid siden.

Der er imidlertid fire væsentlige ting, som jeg finder det nødvendigt at få slået fast i forbindelse med den megen debat, der i de seneste måneder har været omkring husdyrhold i lejligheder. For det første er det rimeligt at få understreget, at mennesker, der har et særligt behov for tilladelse til at holde hund som f.eks. førerhunden til blinde, aldrig vil kunne nægtes en sådan tilladelse uanset udfaldet af en beboerafstemning.

For det andet, at de mennesker, der tidligere har fået tilladelse til at holde husdyr i ejendommen, også fortsat vil kunne bevare denne rettighed; uanset udfaldet af en afstemning kan der altså ikke blive tale om en tvangsfjernelse.

For det tredje, at vi gennem boligforligets bestemmelser om fri bytteret, som ministeren netop har påpeget, har skabt en mulighed for, at beboere kan bytte sig til en lejlighed i en anden ejendom, som har de husdyrbestemmelser, som man selv måtte ønske sig.